



ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobkyně **D. K.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 13.2.2012, o zamítnutí námitek a potvrzení rozhodnutí žalované ze dne 25.10.2011, **o zamítnutí žádosti o invalidní důchod,**

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 13.2.2012 č.j. X žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení zamítla námitky žalobkyně a potvrdila své rozhodnutí ze dne 25.10.2011, kterým žalobkyni zamítla žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek ust. § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění ve znění pozdějších předpisů, neboť žalobkyně podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení v Karviné ze dne 5.10.2011 není invalidní, neboť podle uvedeného posudku poklesla její schopnost soustavné výdělečné činnosti pouze

o 20%. Žalovaná při vydání napadeného rozhodnutí vycházela z posudku vypracovaného o invaliditě žalobkyně ze dne 19.1.2012. Podle tohoto posudku žalobkyně není invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů, když míra poklesu pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu činí pouze 10%, a to podle kapitoly VIII, oddíl B, položky 3, písm. a) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., v platném znění.

Proti shora uvedenému rozhodnutí podala žalobkyně včasnou žalobu, ve které nesouhlasila s hodnocením svého zdravotního stavu. Napadené rozhodnutí považovala za nicotné z toho důvodu, že ji na základě zdravotního stavu nechtějí nikde přimnout do zaměstnání.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne, 13.2.2012 č.j. X, připojeným posudkovým spisem žalobkyně vedeným u OSSZ v Karviné a posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR (dále jen „PK MPSV ČR“) ze dne 9.8.2012 a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného posudkového spisu žalobkyně vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že dne 23.8.2011 podala žalobkyně opakovanou žádost o invalidní důchod. Dne 5.10.2011 posoudil zdravotní stav žalobkyně lékař pověřený vypracováním posudku pro OSSZ v Karviné se závěrem, že žalobkyně není invalidní, neboť pokles pracovní schopnosti činil podle kapitoly X, oddíl B, položky 3, písm. a) přílohy k vyhlášky č. 359/2009 Sb., 10% a s přihlédnutím k dalším postižením zvýšil tuto hodnotu podle § 3 odst. 1 téže vyhlášky o 10%, celkově tedy na 20%. Na základě tohoto posudkového hodnocení vydala žalovaná rozhodnutí, kterým žalobkyni žádost o invalidní důchod zamítla.

Proti uvedenému rozhodnutí podala žalobkyně dne 30.11.2011 námitky, o kterých rozhodla žalovaná napadeným rozhodnutím, a to na základě posudku o invaliditě žalobkyně ze dne 19.1.2012, jak shora uvedeno.

Jelikož rozhodnutí soudu v daném případě, kdy se jedná o dávku důchodového pojištění podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem občana a jeho dochovanou pracovní schopností je závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal krajský soud odborný lékařský posudek PK MPSV ČR, která je k podání tohoto posudku povolána přímo ze zákona podle ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. v platném znění. Z posudku této komise krajský soud zjistil, že vycházela při jeho vypracování ze zdravotní dokumentace praktického lékaře MUDr. J.H., z doložených lékařských nálezů z DIKa Centrum, interní ordinace MUDr. T. K. ze dne 12.3.2012, neurologického vyšetření MUDr. L. T. ze dne 29.3.2012, plicního vyšetření z plicní ambulance NsP Havířov MUDr. J. F. ze dne 15.2.2012 a z úplné spisové dokumentace OSSZ v Karviné. Jako rozhodující zdravotní postižení uvedla posudková komise v případě žalobkyně

astma bronchiále multifaktoriální (alergie, nespecifická slizniční hyperreaktivita bez laboratorních známek, atopie, suspektně i psychika), nyní pod kontrolou. Rozhodující zdravotní postižení shora uvedené PK MPSV ČR podřadila pod přílohu k vyhl. č. 359/2009 Sb., kapitolu XI, oddíl B, položku 3, písm. a), podle které stanovila míru poklesu pracovní schopnosti 10%. Posudková komise dodala, že další zdravotní potíže žalobkyně uvedené v diagnostickém souhrnu onemocnění její pracovní potenciál nesnižují. Uzavřela, že při léčbě je zdravotní stav žalobkyně stabilizovaný a neodpovídá žádnému stupni invalidity.

Krajský soud v souladu s ust. § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalované vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného správního orgánu. Přitom dospěl k závěru, že žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí 13.2.2012 nebyla invalidní. Podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. ve znění pozdějších předpisů je totiž pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35%. Podle odst. 2 téhož ustanovení, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35%, avšak nejvíce o 49%, jedná se o invaliditu I. stupně, jestliže poklesla nejméně o 50%, avšak nejvíce o 69%, jedná se o invaliditu II. stupně a jestliže poklesla nejméně o 70%, jedná se o invaliditu III. stupně. Pokles pracovní schopnosti u žalobkyně činil 10% a tento závěr jednoznačně vyplývá z citovaného posudku PK MPSV ČR, o jehož úplnosti, správnosti a přesvědčivosti nemá krajský soud důvodu pochybovat. Posudková komise posuzovala zdravotní stav žalobkyně ve složení z posudkového lékaře a dalšího odborného lékaře - internisty. Dle názoru krajského soudu je uvedený posudek PK MPSV ČR dostatečně objektivní, vyčerpávající a přesvědčivý, neboť jak ostatně žalobkyně i sama potvrdila, vycházel z úplné zdravotní dokumentace žalobkyně a zhodnotil její veškerá zdravotní omezení.

Jelikož u žalobkyně k datu 13.2.2012 nešlo o žádný stupeň invalidity žalovaná nepochybila, když napadeným rozhodnutím námitky žalobkyně zamítla a zároveň potvrdila rozhodnutí ze dne 25.10.2011, jímž původně žádost žalobkyně o invalidní důchod byla zamítnuta.

Na základě výše uvedeného krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu zamítl, neboť není důvodná.

Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně v řízení úspěšná nebyla a žalovaná na jejich náhradu nárok ze zákona nemá (ust. § 60 odst. 2 s.ř.s. a ust. § 118d zák.č. 582/1991 Sb. v platném znění).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to písemně, ve dvojím vyhotovení.

Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě, dne 6. září 2012

Samosoudce:

JUDr. Petr Indráček